

Dag 1 : Donderdag 29 maart 2012**Van Velserbroek naar Chicago, hotel Quality Inn O'Hare (Illinois)**

Even over half acht brengt Rob, onze buurman, ons naar Schiphol. Inchecken en douane vergt een uurtje zodat wij tegen negen uur aan de koffie bij MacDonald zitten. Rondje gelopen en dollars gekocht en na de tweede koffie lopen we naar de gate. Security controle en instappen, exact 11.15 uur taxiën we naar de startbaan. Na een vrij rustige vlucht landen we om 13 uur (20 uur NL) op O'Hare in Chicago. Bij de immigratie dienst is het druk, bij de douane mogen we zo door lopen en dus staan we om ca. half drie buiten het gebouw. Omdat de shuttlebus naar ons hotel niet langs dit terminalgebouw komt gaan we met de metro naar een ander deel van het vliegveld om daar wel met de shuttlebus mee te kunnen gaan. Tegen vieren zijn we op onze kamer in het vrij oude hotel **Quality Inn O'Hare**. Bij het inchecken ontvangen een envelop met gegevens van Road Bear. Drinken wat, lopen buiten een rondje en gaan later Caesar salade eten bij het restaurant. Op de kamer koffie en nog wat lezen en dan echt om 10 uur (5 uur in NL) naar bed!

Dag 2 : Vrijdag 30 maart 2012**Van Chicago via Middlebury (Indiana) naar Gas City (Indiana); 103 mijl gereden**

Vijf uur staan we op! Douchen en aankleden, inpakken en tegen zes uur naar het restaurant voor het ontbijt. Half zeven staat de bus voor de deur en kunnen we instappen. Er gaan een flink aantal Duitsers en Nederlanders mee naar de fabriek om een nieuwe camper op te halen. De Nederlanders die wij hebben gesproken blijken bij zeer verschillende reisbureaus deze reis te hebben geboekt. De meeste hebben geen tot weinig ervaring met campers. De busreis van het hotel naar de fabriek in Middlebury vergt bijna drie uur en onderweg is er regen en onweer. Bij de fabriek worden we verdeeld, één groep verzorgt eerst de papieren en krijgt voorlichting en de andere groep krijgt uitleg bij camper. Als Jan naar de camper uitleg (buiten) gaat, gaat het hard regenen en onweren, zodat de uitleg een beetje in het water valt (voor ons niet erg, wij kennen de campers). Na de toewijzing van de campers kunnen wij samen het in- en exterieur van onze toegewezen camper gaan opnemen. Wij hebben een 23-25' camper, met een zitbank. Na het papierwerk gaan we naar de camper. Alles is nieuw en moeten pannen, koffiezet, e.d. uitpakken. Ook geven we nog wat aanwijzingen aan enkele mede afhalers. Het is al ruim half een geweest (inclusief een uur terug in tijd) dat wij onze koffers naar de camper brengen. In de regen rijden we naar de supermarkt in Middlebury om de eerste levensmiddelen te kopen. Hier helpen we wat Nederlanders met het uitzoeken van de verschillende boodschappen. Voor we verder rijden eten we een boterham in de camper en bekijken we waar wij naar toe gaan rijden. Ondertussen zien we verschillende Amish's met paard en wagens rijden. Bij de supermarkt is een speciale plaats voor de paard en wagens! Dik over tweeën gaan we echt op pad. Over vrij rustige wegen en met leuke dorpjes en huizen onderweg. Even over 5 uur staan we op de camping **Mar-Brook nabij Gas-City**. Wel vlak bij een snelweg, verder nog weinig medecampers. Aansluiten en Ellie gaat thee zetten. Drinken buiten in de zon (toch gekomen) onze thee. Daarna wat uitpakken en eten (meegenomen uit supermarkt). In de avond verder uitgepakt, ingeruimd en het bed opgemaakt. 10 uur zoeken we ons bed op, het was een lange dag!

Dag 3 : Zaterdag 31 maart 2012**Van Gas City naar Columbus (Indiana); 124 mijl gereden**

Vannacht is het vrij fris geweest, kachel is een paar keer aangeslagen. Het bed is erg stevig te noemen, veel herrie gehoord van het wegverkeer, maar verder redelijk goed geslapen. Doen het kalm aan en moeten onze draai in de camper nog gaan vinden. We bellen, voor we weg gaan, naar Sigrid die vandaag jarig is. Vertrekken tegen elven, de lucht is geheel bewolkt en het is koel weer. Hebben gisteren in Marion een grote Meijer supermarkt gezien, welke wij kennen uit het plaatsje Holland in Michigan. Hier gaan we uitgebreid boodschappen doen, inclusief schoenen voor Jan en een vest voor Ellie. Ook hier blijven wij op de parkeerplaats staan om te lunchen. Omstreeks 2 uur gaan we op pad op weg 9. Wederom een vrij rustige weg met leuke dorpjes en huisjes, helaas met wat somber weer. Stoppen nog een keer om wat te drinken en overleggen we waar we gaan overnachten en dit wordt de camping **Woods-N-Waters net onder Columbus**. Inmiddels is het lichter geworden en gaat zelfs de zon schijnen. Na de incheck op de campground gaan we om ca. kwart voor zes naast de camper in de

zon zitten lezen met een beker thee. Later naar binnen om te eten en na het eten een rondje op de camping gelopen om de dag af te sluiten.

Dag 4 : Zondag 1 april 2012**Van Columbus naar Patoka Lake in Indiana; 112 mijl gereden**

Om zes uur worden we wakker van een behoorlijk heftig onweer met veel regen. Als we wat later opstaan staan op de camping overal grote plassen. Maar tegen 10 uur als we gaan vertrekken is al veel water weg gezakt. We vervolgen onze route (de bolletjes op de kaart) en hebben af en toe wat regen. Tegen half twaalf, als we gaan tanken bij Browns City is er weer een hevig onweer en veel regen. Na het tanken gaan we even aan de kant van de weg staan om dit heftige weer af te wachten. Tegen 12 uur gaan we verder en rijden naar de langste overdekte brug van de VS. Nu een monument geworden, maar wandelaars en fietsers mogen er wel gebruik maken van deze brug. Bekijken de Medora Covered Bridge en inmiddels komt er een zonnetje door. Gaan hier, met uitzicht op de brug, meteen lunchen. Verder over leuke heuvelachtig terrein naar French Lick waar een klein treinmuseum is. Het is geheel helder geworden en zeer warm (25 gr)! Bekijken de treinen van binnen en buiten. Terug bij de camper bestuderen we de kaart en besluiten naar Patoka Lake te gaan en hier te overnachten. Dit **Newton-Stewart State Recreatie Area (SRA)** is een groot gebied rondom een groot meer. Via het visitorcentrum komen we op een camping (met alleen E). Zoeken een mooie plaats met uitzicht (wij staan wat hoger) naar het meer. Het is bijzonder warm en gaan heerlijk buiten zitten lezen en genieten. Gaan uiteraard buiten eten en gaan na het eten even naar het meer wandelen. Blijven tot vrij laat buiten zitten. Vannacht alle ramen open gelaten!

Dag 5 : Maandag 2 april 2012**Van Patoka Lake naar Land Between the Lakes (Kentucky); 198 mijl gereden**

Vroeg wakker, buiten zitten ontbijten. Er is wat bewolking maar heerlijk weer. Douchen doen we dit keer bij het badhuis van de camping (omdat wij nog weinig water in de tank hebben). Na de tweede koffie op weg. Rijden op het grote terrein een paar keer verkeerd. Ook kunnen wij nergens betalen voor de overnachting (er zou iemand langs komen), 11 uur rijden we weer op de openbare weg. Wederom door leuke dorpjes, over mooie heuvelachtige en smalle wegen. We gaan nu de tijdgrens over naar Central Time, klokken kunnen een uur terug gezet worden. Vlak voor de grens met Kentucky gaan we op een parkeerplaats lunchen. Het is weer behoorlijk warm geworden. Net over de grens in Ordcolle gaan we naar de Walmart om nog wat specifieke spullen te halen als zonnenspray, e.d. We drinken wat en gaan verder. Hier en daar gaan we over wat bredere wegen en kunnen we beter opschieten. Onderweg tanken en bij Cadiz vragen we bij een toeristinfo wat nadere informatie over LBL (Land Between the Lakes). Besluiten even door te zetten en naar de **camping Fenton** op LBL te gaan. Kwart over vijf zoeken we een plekje uit op deze kleine camping. Nemen een plek met E en sluiten dit aan. Gaan buiten zitten met een ijsje (het is erg warm!). Later maakt Ellie soep e.d. en gaan daarna naar het meer wandelen en zien dat er een deel van de brug weg is gehaald vanwege een aanvaring. Buiten in het donker koffie gedronken en daarna met fan aan binnen zitten typen en lezen.

Dag 6 : Dinsdag 3 april 2012**Van LBL naar nabij Memphis (Southaven, Mississippi) In Tennessee; 210 mijl gereden**

Vroeg wakker, mooi en warm weer, wel wat hoge sluierbewolking. Vandaag 43 jaar getrouwd! Op ons gemak ontbijt e.d. Wij hebben nog steeds weinig water in de tank en besluiten dan ook om even buiten de camping op een parkeerterrein te gaan staan waar een hogedruk water aansluiting is. Hier vullen we de tank en gaan alsnog douchen. Na in de zon koffie te hebben gedronken gaan we op pad. Ruim 30 mijl op de Trace door het midden van LBL. Een rustige weg met veel groen en licht heuvelachtig. Tegen het einde van deze weg rijden wij Tennessee is. Over vrij goede wegen en toch door leuke plaatsjes heen als Paris, e.d. rijden we steeds richting Memphis. Onderweg gestopt voor drinken en de lunch. De laatste 70 mijl gaat over de snelweg. Als wij Memphis naderen wordt de lucht steeds donkerder en zwart, er komen hevige windvlagen en het gaat onweren en stortregenen! We nemen meteen een afrit (was toevallig vlakbij) en gaan op een parkeerplaats het onweer en de regen afwachten. Ellie zet een beker thee en we gaan wat lezen. Na een half uurtje gaan we verder. Via de rondweg 240 van Memphis

kunnen we de afrit naar de Elvis Presley boulevard nemen. Een mijl verder ligt tegenover Graceland een camping waar wij willen gaan staan. Helaas is er hier geen plek meer vrij! We worden verwezen naar andere campings in de buurt, de beschrijving daar naar toe was erg slecht, zodat wij met flink wat omrijden uit komen op een vrij nieuwe camping **EZ-Daze RV Park** in Southaven. Krijgen een prima ruime plek, het is intussen al dik etenstijd geworden! Na het eten bij de receptie foto's op de website gezet (wifi werkt niet goed). Ook gaan we een deel van onze kleding wassen. Afwassen en andere avondzaken gedaan.

Dag 7 : Woensdag 4 april 2012**Van Southaven (Mississippi) naar West Memphis (Arkansas); 29 mijl gereden**

Het is wel wat bewolkt als we opstaan maar het wordt zonnig en redelijk warm. Na de tweede koffie rijden we via de I (nterstate) 55 naar de afslag Elvis Presley boulevard. Op de hoek bezoeken we eerst het Memphis informatie centrum en kopen hier onze tickets voor Graceland, het woonhuis van Elvis Presley. Een paar blokken verder rijden we het parkeerterrein op wat behoort bij het Graceland gebeuren. Na het parkeren spreken we medecampers die net terug komen. Na de tickets te hebben omgeruild voor "echte" gaan we met een busje en krijgen een audio set mee met een Nederlandse gesproken tekst. Het busje rijdt alleen de straat over en rijdt naar het huis, we worden voor de deur afgezet. De audioset verteld ons steeds wat wij zien. Bezoeken de kamer op de begane grond, de kelder en de bijgebouwen. Veel te zien en te horen, steeds wordt er muziek van Elvis gedraaid. Tot slot lopen we langs de graven van Elvis, zijn ouders, broertje en grootmoeder. Terug aan de overzijde eten we een cracker en gaan dan naar het automuseum. Hier staan de auto's van Elvis. Dan naar zijn 2 vliegtuigen. Het vliegtuig, de Lisa Maria, daar kan je doorheen lopen, de inrichting is zeer luxe geweest met een aantal zithoeken, een grote eettafel en een slaapkamer alsmede toiletruimtes met gouden wasbak en kraan. Verder zijn er op het terrein natuurlijk souvenirwinkels, eettentjes, e.d. Terug bij de camper (bijna drie uur later) nemen we eerst wat te eten. Dan op weg naar de camping **Tom Sawyers RV Park** die aan de Mississippi rivier ligt. Dit is net buiten West Memphis (in Arkansas). We krijgen een plaats aan de buitenzijde en staan inderdaad met onze neus naar de Mississippi rivier. Mooi uitzicht met in de verte Memphis. Gaan op gras bij de rivier zitten, er is wel een lekkere wind en wat bewolking. Lezen wat, drinken wat, kijken veel naar de boten op de Mississippi. Ook gaan we wat kleding wassen (gratis!) in een leuk klein huisje op terrein. Eten buiten met een weids uitzicht en gaan na het eten een rondje over het enorme terrein maken. Het is hier om 8 uur donker, we zitten binnen met ramen en deur open (met horren) en kijken regelmatig naar de boten die, met hun lichtjes aan, langs varen.

Dag 8 : Donderdag 5 april 2012**Van West Memphis naar Hot Springs (Arkansas); 235 mijl gereden**

Het is vrij donker bij het wakker worden. In de verte een dreigende donkere lucht. Het blijft droog tot we ongeveer weg gaan. Dan wel regen en wat onweer, maar het valt wel mee. Eenmaal op de snelweg richting Little Rock stoppen we bij het info-center en krijgen we een wegenkaart en een campingboekje. De lucht wordt nu al veel schoner met af en toe lekkere zon. Bij Forrest City gaan we van de I-40 af en rijden richting zuiden (en later naar het westen) over zeer rustige wegen. Bij een klein plaatsje stoppen we bij een postkantoor om postzegels te kopen. Vele grote landerijen met merkwaardige patronen van dammetjes in de velden. In de boekjes lezen we dat hier veel rijst wordt verbouwd, die patronen met dammetjes worden natuurlijk onder water gezet voor de rijstplantjes. Er zijn weinig mogelijkheden om ergens buiten ons brood te gaan eten. We stoppen langs de weg in een dorpje en eten binnen ons broodje. Later in de middag rijden we door een bosrijk gebied om zo bij Hot Springs aan te komen. Hot Springs blijkt een echt druk stadje te zijn met veel verkeer. Ook zien we hier casino's en andere gokmogelijkheden. We rijden eerst naar de Wal Mart om nog wat boodschappen te halen. Dan naar het NP (National Park) visitorcenter, wat helaas in één van de voormalige badhuizen is gevestigd waarbij geen parkeer mogelijkheid is. We rijden door en komen nu op een weg naar een uitzichttoren (ook NP). Hier vragen we de weg naar de camping. De camping **Gulpha Gorge Campground** is nu snel gevonden en het blijkt een mooie camping te zijn met

voorzieningen. Staan op plek 19, betalen bij de automaat en sluiten de camper aan. Ellie gaat eten klaar maken. In de avond kaarten schrijven, typewerk en wat lezen en een rondje lopen!

Dag 9 : Vrijdag 6 april 2012

Van Hot Springs naar Lake Hugo (Oklahoma); 160 mijl gereden

Gisteravond hebben we besloten om naar de Bathhouse Row te gaan, tenslotte ligt daar een deel van de geschiedenis. Vanmorgen op het kaartje van het NP gekeken en gezien dat het vanaf de campground ongeveer 2,5 km door het bos wandelen is naar de Bathhouse Row. Dat gaan we doen en gaan opschieten om 9 uur weg te gaan. Het is een stralende blauwe hemel met een licht fris windje. Een leuke wandeling met heuveltjes op en af. Tegen 10 uur zijn we "beneden" en wandelen langs de voormalige badhuizen die nu onderdeel zijn van het NP. Bij het visitorcenter is ook een museum. Hier kan je gratis alles bekijken hoe en op welke wijze de vroegere rijken het badhuis gebruikte. Erg indrukwekkend om dit allemaal te zien! De basis van Hot Springs is het warme water wat hier uit de grond komt (niet vulkanisch maar geothermisch). Het water is van nature dik 40 gr C. Op verschillende plaatsen staan fontein en tappunten op straat en hieruit komt ook warm water! We spreken een paar dames die vele flessen vullen met dit hete water om thuis te kunnen wassen. Wij wandelen een stukje over een promenade naar een watervalletje van heet water. Terug door het bos naar de campground waar we tegen twaalf uur aankomen. Ellie zet nog een kop koffie en dan rijden we naar de picknickplaats om daar de lunch te gebruiken. Na de lunch gaan we richting Oklahoma. Rijden door een zeer bosrijk gebied. Onderweg tanken en wat drinken en een ijsje nemen. Bij het drinken besluiten door te rijden tot een camping bij het Hugo Lake. Kwart over vijf zijn we bij de ingang van deze **Virgil Point Campground**. We krijgen een mooie plek aan het meer, zetten thee en gaan nog wat lezen in de zon. Het avondeten doen we wel in camper (muggen), een stukje lopen, zien de maan opkomen en doe alle andere avonddingen.

Dag 10 : Zaterdag 7 april 2012

Van Hugo Lake naar Texoma Lake (Nabij Madill) Oklahoma; 114 mijl gereden

Wij zijn op tijd op om de zon op te zien komen boven de bomen aan de overzijde van het meer. Ontbijten en dergelijke en bij vertrek dumpen we het grijze water. Met ca. 1,5 uur zijn we bij het Fort Washita. Wij hadden in Nederland, via een website, al gelezen dat hier deze week historische activiteiten zijn. Het fort stamt uit 1842 en is zg. open fort. Hier wordt handel gedreven met trappers, westmen en Indianen. En deze week zijn er activiteiten die hier wat op lijken. Het is verbazingwekkend om te zien hoeveel mensen hier vanuit de omgeving op af komen. Natuurlijk werkt het weer mee, het is zonnig en warm weer! Na de camper te hebben geparkeerd, (worden met aanwijzingen geholpen) gaan we het terrein op. Vele tenten met handelswaar als houten pistolen, geweren, pelsen, kralen, messen, schaaftjes, en heel veel andere zaken. De handelaren en andere vrijwilligers lopen in kleding van vroeger, zo zie je gamblers, trappers, indianen en "huisvrouwen". Het is leuk om te zien en sfeer is erg prettig! Ellie koopt twee verschillende schaaftjes. Het is inmiddels al ruim één uur en willen wat eten. Er zijn (gelukkig) weinig eettentjes. Mede op Jan zijn aandringen gaan we in de rij staan om Funnel Cake te kopen, de rij duurt wel even en we staan in de zon te wachten. Maar als wij de Funnel Cake (gefrituurd) hebben, smaakt dit goed. Hier zijn ook bv. gefrituurde champions te krijgen. We kijken nog even bij de restanten van het fort en gaan bij de camper nog wat drinken voor we op weg gaan. Rijden eerst verkeerd en draaien om de andere kant op te gaan van weg 199. Een vrij smalle weg waar vrij hard wordt gereden. Zo'n 2 mijl ten oosten van Madill ervaren wij beide een klap. Jan weet niet wat er gebeurd en krijgt allemaal glas over zich en gaat meteen stoppen. Ellie, die net op de kaart zat te kijken, ervaart een bepaalde druk en ziet ook overal glas.

Nu zien we beide dat het glas van linkerzijde deur is versplintert en dat de buitenspiegel weg is. Jan ziet iets verder op een mogelijkheid om de camper van de weg af te zetten en vraagt Ellie uit te stappen om te zien of Jan kan weg rijden. Het is ca. 3 uur. Nu stopt er aan de andere zijde van de weg een auto waarvan de man vraagt wat er is gebeurd en of Jan oké is. Hetgeen wordt bevestigd door Jan (een paar lichte wondjes). Eenmaal de camper aan de kant gezet blijkt dat de man (en vrouw) van

een natuurorganisatie te zijn en de politie te hebben opgeroepen. Nu wordt ook duidelijk dat er een enorme hoeveelheid glas naar binnen is geslagen, overal ligt glas. Van de andere auto, die toch ook schade moet hebben, is niets bekend, doorgereden! Zeer kort daarna stopt er een wagen van de State Trooper (landelijke Oklahoma politie) en de Marshall die ons eerst van alles vraagt en daarna rapport gaat opmaken. Ook komen er nog twee wagens van de Sheriff van de County langs maar die vertrekken al snel. De mensen van de natuurorganisatie zoeken langs de weg naar de afgebroken spiegels en vinden delen van de spiegel van de andere auto die zij aan de Marshall geven (later hebben wij begrepen dat aan de hand van nummers nagegaan kan worden welke auto het geweest moet zijn). Als de Marshall komt vertellen wat het accidentnummer is waaronder alle informatie te vinden is, vragen wij hem om voor ons naar Roadbear te bellen om het ongeval te melden en vragen wat wij kunnen doen (zonder raam en spiegel rijden is niet echt gewenst). Het kost toch wel enige tijd voor de Marshall terug komt, hij heeft het gemeld (via een dame in Nieuw Zeeland!) en wij moeten morgen tijdens kantoor uren zelf gaan bellen voor afspraken met reparatie. Wij bedanken de Marshall hartelijk voor zijn medewerking, het is inmiddels vijf uur. Wij waren inmiddels begonnen het glas uit de sponningen te halen de stoelen en de vloer glasvrij te maken. Er stop weer een auto met een man die, nadat verteld te hebben wat er is gebeurd, ons aanbiedt te helpen met het uitzuigen van de camper, hij woont vlak bij en wijst zijn huis aan. Als de stoelen glasvrij zijn rijden we naar dat huis. De man, de heer Batman, staat al klaar met een stofzuiger en gaat meteen aan de slag met zuigen. Zijn vrouw komt ook naar buiten en komt kijken. Als wij het stofzuigen overnemen voor de binnenkant stelt de man voor om een oude spiegel (met barsten erin) op de arm te zetten om zo in ieder geval zicht te hebben naar de achterzijde. Omdat de arm toch vervangen moet worden (de kop is stuk geslagen) kan hij een gat boren om de oude spiegel vast te zetten. Als dit allemaal naar wens is gedaan worden we uitgenodigd voor thee. Hiervan maken we gebruik, we krijgen een groot glas thee met ijs. Wisselen kaartjes uit en zullen elkaar foto's zenden die gemaakt zijn. Al pratend blijkt de mevrouw Batman enkele kinderboeken geschreven te hebben met prachtige tekeningen er in! Het is tegen zessen als wij hartelijk dankend weg rijden (wij hebben deze mensen, vanuit Nederland, een bolbollen pakket gezonden). We rijden iets terug naar een camping **Bridgeview Resort** aan het Texoma Lake. Hier kunnen we een plaats uitzoeken, de campingman zegt toe ons morgen te helpen met bellen! Kiezen een plek met zicht op het meer. Maken eerst het raam dicht met plastic (mee gekregen) want het dreigt te gaan regenen (maar ook voor de muggen en vliegen). Door alle inspanningen eten we vrij laat een boterham met een gekookt ei. Het is broeierig warm en we gaan op tijd naar bed.

Dag 11 : Zondag 8 april 2012

Blijven bij het Texoma Lake; 0 mijl gereden

Vannacht omstreeks half vier is het gaan onweren en regenen, het is blijven onweren tot omstreeks negen uur in de ochtend! Het is blijven regenen tot zeker 12 uur (en later nog wat zeer lichte regen). Door het onweer zijn we laat wakker geworden. Doen alles kalm aan, het is vandaag eerste Paasdag. Net na elven lopen we (in de regen) naar de office van de camping en treffen daar Jef aan. Eerst campinggeld betaald en Jef wil wel voor ons gaan bellen en optreden als terugbel contact. Het duurt vrij lang voor Jef contact heeft. Jef heeft alles weer uitgelegd en wordt terug gebeld. Een uurtje later komt Jef vragen naar meer gegevens (die hij van Roadbear moest opzoeken). Hier ter plaatse heeft Jef deze gegevens (die in feite bij Roadbear bekend moeten zijn, behalve de mijlstand) door gebeld. Jef dringt er bij aan dat met camper niet gereden kan worden omdat het glas eruit is. Jef zal terug gebeld worden als er een firma gevonden is die het maken kan. Een uurtje later komt Jef langs dat hij nog niets heeft gehoord, maar zeker langs komt als hij meer weet.

Na de lunch wordt het wat droger en we gaan een stuk wandelen. Verder rommelen we wat in de camper zoals lakens verschonen en opruimen. Later in de middag wordt het echt droog en komt er meer blauwe luchten. Tegen 5 uur komt Jef langs rijden dat hij is gebeld door Roadbear met een telefoonnummer van een glasfirma en een contractnummer, Jef zal morgenochtend om 8 uur gaan bellen voor een afspraak, hier ter plaatse! We gaan vroeg eten en gaan vanaf half zeven tot wel kwart voor acht buiten in de warme zon zitten lezen. In de avond ook lezen en verslag gedaan.

Dag 12 : Maandag 9 april 2012**Van Texamo Lake naar Norman (Oklahoma); 188 mijl gereden**

Vanmorgen vroeg opgestaan want om 8 uur gaat Jef bellen met de glasfirma Safe Lite om een nader tijdstip af te spreken. Wij maken ons helemaal klaar en om half negen komt Jef ons vertellen dat de glasfirma niet komt en dat zij het glas niet hebben. Gelet op het weer dat het droog is en een goede temperatuur willen wij ook best naar een grote stad rijden en daar het glas in laten zetten. Jef gaat weer voor ons bellen. Wij maken ons verder reisvaardig en rijden alvast naar voren. Wat later komt Jef ons vertellen dat die glasfirma het glas niet kan leveren (is out of market). Nu besluiten we om naar Oklahoma City te rijden en bij een grote Ford dealer te gaan proberen. Jan heeft zijn dichte jack aan gedaan en zijn pet op. Zo rijden valt best mee, wat meer herrie. Onderweg kopen we brood. Bij een parkeerplaats langs de snelweg spreken we mensen met een Ford aan of zij een adres in Oklahoma City kennen. De vrouw gaat voor ons bellen en komt met een adres van een Ford dealer. Als we later bij deze Ford dealer zijn verteld de man dat het een week duurt en \$ 200 kost, toevallig zien we ook een auto van een glasfirma Metro op het terrein komen. Ellie loopt naar de man toe en vraagt of hij ons kan helpen. De man belt en komt terug met de mededeling dat dit morgenochtend kan voor \$ 160! Hier stemmen wij natuurlijk mee in en maken een afspraak voor morgen tussen 8 en 10 uur in Norman. We rijden naar een Walmart om nu een Amerikaanse telefoon te gaan kopen, zien hier ook een RadioShack. Dit is een wat betere winkel om een prepaid telefoon te kopen. We nemen een toestelletje van 10 dollar en een kaart voor één maand. Nu kunnen we zelf gaan bellen in de VS. Jan haalt in de Walmart nog wel even toiletspul. Na een ijsje te hebben genomen rijden we (nog steeds met open raam) naar het **Lake Thunderbird State Park** (tegen 6 uur). Hier zijn grote plekken en een zonnetje om in te zitten. Ellie maakt praatje met buurman en krijgt stukje gebakken vis mee om te proeven. Na het avondeten een ommetje gelopen naar het meer waar nog kinderen in het (koude?) water spelen.

Dag 13 : Dinsdag 10 april 2012**Van Norman naar Elk City (Oklahoma); 144 mijl gereden**

Vandaag weer vroeg opgestaan willen op tijd bij de firma Metro zijn en dat lukt want even voor negen uur zijn wij ter plaatse. Het is prachtig warm weer. Na ons gemeld te hebben vernemen we dat ons ruit om 10 uur verwacht wordt en dat daarna begonnen wordt met het erin zetten. Op aanwijzingen wandelen wij naar downtown Norman. Bekijken huizen, winkels en gaan bij een café koffie drinken met wat lekkers maar hierbij wel buiten in de zon zitten. Als wij om half elf terug komen is de monteur druk bezig met ons ruit. We nemen foto's en Ellie gaat op een stoeltje naar het drukke kruispunt zitten kijken. Even na half twaalf is het werk gedaan en gaan we betalen. We rijden naar een grote parkeerstrook bij het station (hebben we gezien) en gaan daar buiten zitten en een broodje eten. Op de kaart gezien dat de weg 37 om Oklahoma City heen gaat zodat wij die opzoeken en via mooie "binnenwegen" (met weer een gesloten raam!) komen we uiteindelijk op I-40 uit en rijden in één keer door tot Elk City waar wij om 4 uur op de camping **Elk Creek RV Park** aankomen. Staan vlak bij het kantoor en de laundry. Kunnen we mooi 2 wassen tegelijk laten lopen en anderhalf uur later is alles schoon. In de avond een SMS naar de kinderen en de foto's geplaatst van de afgelopen dagen.

Dag 14 : Woensdag 11 april 2012**Van Elk City naar Amarillo (Texas); 143 mijl gereden**

Vanmorgen hebben wij eerst de kinderen gebeld om te vertellen dat alles goed met ons is. Rijden naar het Route 66 museum en de daarbij liggende farmmuseum, old town museum en transport museum. Het is warm weer met een zonnetje. Lopen door de verschillende zalen en langs de huisjes, school e.d. Bekijken een huisinrichting en bekijken posters en foto's over de rodeo's, kijken bij het treinstation en alles over de landbouw. Het is kleinschalig maar erg leuk om te zien! Even over twaalf uur zijn we terug bij de camper en gaan hier een broodje eten. Dan naar de I-40 richting Texas en Amarillo. Onderweg krijgen we meer last van de wind en het landschap is behoorlijk vlak geworden. Met rustig aan op de cruisecontrol komen we om even over vieren in Amarillo op de camping **Amarillo Ranch RV Park** aan. Het weer is donker en dreigend geworden. Bij de receptie ontvangen we ook het aanbod (en een menukaart) om vanavond gratis met een limousine naar Big Texan gebracht te worden. Dit is

goede salon met prima eten en als je wil kan je proberen gratis te eten (72 oz. vlees + groente en aardappelen binnen 1 uur). Wij spreken af dat wij om zes uur opgehaald willen worden. We drinken buiten nog wat thee maar gaan toch naar binnen, veel wind en lichte spatten regen. Om zes worden we opgehaald en met 2 anderen van de camping en gebracht tot voor de deur van de Big Texan. Het blijkt een grote saloon met heel veel zitplaatsen, we krijgen een hoekje voor 2 personen. Bestellen drinken, Jan neemt bier uit eigen brouwerij. Verder een soort BBQ voor El en kipstrips voor Jan met sla en andere ingrediënten. Het is natuurlijk veel maar het smaakt ook uitstekend! In de zaal zijn ook drie muzikanten die bij de tafels langs gaan om te spelen en zingen. Zij komen ook bij ons en wij vragen om de Yellow Rose of Texas en een song over de Mountains. Zij spelen en zingen dit! Leuk om te horen en te zien. Van het eten hebben we nog wat over en nemen dit mee in een doggybag. Verder lopen we nog even naar de andere kant van het complex en zien een speelruimte (kaarten/gokken) en een winkeltje. Hier kopen we een CD en kaarten. Eenmaal buiten blijkt het te regenen. Worden met een limousine worden naar onze camper gebracht. Het gaat nu ook onweten en harder regenen. Later wordt het droog.

Dag 15 : Donderdag 12 april 2012**Van Amarillo naar Las Vegas (New Mexico); 275 mijl gereden (langste afstand op één dag)**

De dag begint somber en het is zwaar bewolkt, later op de dag meer zon, maar de hele dag is er een zeer stevige wind (in de zijkant). Kort na Amarillo zoeken we naar de Cadillac-ranch, maar kunnen hem niet vinden volgens de kaart. Als we op de I-40 verder door rijden zien we deze ranch links liggen. Bij de volgende afrit rijden kunnen we op de parallel weg terug rijden. Parkeren en we lopen naar de ingegraven Cadillacs. Ellie gaat zg. graffiti spuiten en we nemen foto's. Leuk om dit ook van nabij te zien. Grotendeels op de I-40 gereden. Gestopt bij de grens met New Mexico en folders gehaald. Ook gaan we hier Mountain Time in, hetgeen ons een uur meer de tijd geeft. We rijden over een vrij grote vlakte en er is weinig te zien en hebben veel last van de (ruk)winden. Bij Tucumcari willen we de Mural route rijden, maar helaas vinden we geen aanwijzingen hoe we daar moeten komen. Nu zijn alle plaatsjes langs de oude Route 66 weinig leuk aan te vinden, er is heel veel vervallen en staat leeg. Op de weg 84 nemen we een ijsje uit de vriezer. Hier is het landschap al veel gevarieerder. Bij Las Vegas (in NM) rijden we op de aanwijzingen naar het **Storrie Lake State Park**. Maar helaas rijden wij toch niet goed, rijden een paar keer de route en vragen tot slot in Las Vegas de weg en ook nu gaat het eerst verkeerd maar tot slot hebben wij het gevonden. Plaatsen de camper en willen betalen maar hebben geen gepast geld (komt waarschijnlijk iemand langs) en sluiten aan, nu komt er een Duitse mevrouw vragen of wij weten hoe de kachel werkt. Zij hebben ook een Road Bear camper (klein model, welke wij niet zouden willen huren) en zijn al drie weken onderweg. Wij nodigen hun uit om vanavond een kopje koffie te komen drinken, hetgeen zij ook doen. Zitten praten over reizen, camper, e.d.

Dag 16 : Vrijdag 13 april 2012**Van Las Vegas naar Santa Fe (New Mexico); 139 mijl gereden**

Vanmorgen vroeg wakker en dan is het al licht. Vannacht is de wind minder geweest. Jan gaat eerst douchen en aankleden en gaat even na acht uur naar het ingangsbouw om te betalen. Maar ook nu is er niemand om geld te wisselen (later doen we al ons kleine geld in de envelop). Het is vrij zonnig met wat hoge sluierbewolking, het is zeer fris. Op zich logisch want wij zijn op een hoogte van bijna 2000 meter! Na het ontbijt maken we wandeling naar het meer (veel wind en fris) en drinken koffie in de zon (en uit de wind) bij de camper. Tegen elf uur vertrekken we en rijden naar de Walmart. Hier doen we de nodige boodschappen (en slippers voor El en korte broeken voor Jan). Blijven op het parkeerterrein staan om de lunch te gebruiken. Op weg naar Santa Fe over I-25, een mooie rustige weg met veel bergen en dalen. Bij Santa Fe is het veel drukker, we rijden naar het station waar een aantal parkeerplaatsen moeten zijn. Maar dit ziet er niet aantrekkelijk uit (hang jongeren?). Rijden wat door en zien een andere camper op een terrein staan en rijden daar naar toe (is van een restaurant). Parkeren en gaan wandelen. Het idee van Jan was dat er bij het station veel zou moeten zijn van de Santa Fe Railway, dit is al een zeer oude en veel voorkomende railway bedrijf. Maar helaas niet wat gedacht was, wel een opgeknapt complex en een garden (tuin) waarin rails liggen met af en

toe treinwielen. We lopen naar het Plaza, het midden van het oude stad. In de zon is het warm en er zijn relatief veel wandelaars. Veel sieraden winkels (en duur), erg toeristisch. Op het Plaza zitten veel mensen en zijn er stalletjes van de lokale bevolking. Wel leuk om gezien te hebben maar wel erg "gemaakt". Lopen terug naar de camper en zoeken uit waar we heen gaan om te overnachten. Het wordt het **Hyde Memorial State Park**. Met het kaartje van Santa Fe komen we op de goede weg en rijden dan een sterk stijgende (doodlopende) weg op "achter" Santa Fe. In de winter gaat deze weg naar een ski gebied. In het park zijn een zeer beperkt aantal camperplaatsen met elektra. We kiezen er een en sluiten de camper aan. Nemen een ijsje en kunnen nog net in de zon zitten (staan in een nauw dal). Lopen naar de betaalplaats en zien dat daar nog sneeuwresten liggen (zijn dus weer op grote hoogte). Als de zon uit het dal is wordt het snel frisser. Na het avondeten sluiten we de gordijnen, doen de kachel aan, lezen wat en maken de foto's klaar voor de website.

Dag 17 : Zaterdag 14 april 2012

Van Santa Fe naar Great Sand Dunes NP; 188 mijl gereden

Het is fris als we opstaan, maar weer zonnig, de zon is nog niet bij ons omdat wij in een dal staan. Gaan op tijd rijden. Eerst het dal uit naar Santa Fe en dan de weg 285 op naar het noorden. Een mooie brede snelweg. Later wordt de weg 2 baans. De weg 285 volgen wij vrij lang. Het is een wisselend landschap, later gaan we over een grote hoogvlakte die vrij kaal is. Hier is ook weer wind. Er is meer bewolking gekomen. Net over de grens met Colorado, in Antonito gaan we bij een treinstation staan om wat te gaan eten. Hier schudt de camper behoorlijk van de wind. In Alamosa raken we de weg kwijt maar komen we bij een MacDonaldis terecht en gaan hier even op internet (mail lezen, pasweg uitzoeken en foto's op site gezet). Rijden terug en komen bij info center en vragen info en campings over en bij Great Sand Dunes. Als we op weg naar de Great Sand Dunes zitten beseffen we dat we vergeten zijn om te tanken. Gaan er van uit dat we het zullen redden. Het zijn lange wegen en het begint wat te sputten/sneeuwen. Vlak voor de ingang van de Great Sand Dunes is een camping met een winkel en een pompstation. Nu gaan we zeker even wat er bij tanken (maar wel 10 gallon omdat het een 86 waarde heeft). Eenmaal op het terrein van het NP Great Sand Dunes rijden we naar het visitorcenter en kijken of we iets meer info kunnen krijgen. Rijden daarna door naar de camping **Pinyon Flats** (primitief, geen e en w) en zoeken een ruime plek met uitzicht op de Great Sand Dunes. Nemen nog wat foto's en blijven binnen, het wordt te koud en we zijn moe. Na het eten sluiten we gordijnen en de voorruimte en gaan op de bank zitten lezen en uiteraard is de kachel aan. Gaan onze tweede dekbed op het voeteneind leggen om 's nachts meer warmte te hebben. We zijn zuinig met elektra i.v.m. de accu en gaan op tijd naar bed.

Dag 18 : Zondag 15 april 2012

Van Great Sand Dunes naar South Fork (Colorado); 78 mijl gereden

Als we wakker worden om ca. 7 uur is de buiten wereld wit. Er ligt ca. 5 cm sneeuw. Na ontbijt en warm aankleden gaan we naar buiten om foto's nemen. De weg op de camping wordt schoon geveegd. Jan gaat de sneeuw van het voorruit halen. Besluiten om een stukje te gaan wandelen in de sneeuw (8 uur). Maken een praatje met onze Duitse burens en gaan om kwart over negen koffie drinken. Rijden naar dump (afgesloten) en naar visitorcentrum. Kijken naar het weerbericht en gaan daar naar het toilet. Rijden dan naar de parkeerplaats van waaruit je de zandduinen in kan gaan. Het is inmiddels volop zonneschijn (met wat wolkjes). Gaan foto's nemen en zien in het sneeuwveld een kleine beek lopen waar je over heen moet om naar de duinen te gaan. Na een lange aarzeling van Jan springen we over het beekje en lopen door de sneeuw en het zand naar een klein topje om van hieruit mooie foto's te kunnen nemen. Het is zwaar lopen zowel in de sneeuw als in het zand. We zien steeds meer sneeuw door de zon verdwijnen. Jan loopt eerst naar beneden en neemt foto's van Ellie op het topje, het lijkt nu niet meer zo hoog (de hoogste zandduinen (van de VS) zijn 200 meter!). Als we een uurtje later weer bij de beek komen is deze al flink wat breder geworden en is het niet eenvoudig meer om met droge voeten over te steken. Via kleine zandeilandjes en elkaar vasthoudend en snel springen lukt het nog net om met bijna droge voeten over te komen. Want even later zien we veel sneeuw/ijs met het

water weg drijven. Gaan bij de camper in de zon ons broodje eten en zien andere mensen behoorlijk nat terug komen!

Even over enen verlaten we deze mooie plek en rijden door het grote dal naar de andere zijde naar weg 160. Onderweg 2 x getankt (1x maal maar \$50). De weg door de kale landerijen is een beetje eentonig, in de verte zien we vele buien hangen maar zelf hebben we nauwelijks iets gehad. Als we weer tussen de heuvels/bergen zitten gaan we wat drinken en zoeken de camping uit. Het wordt de camping **River Bend Resort** kort na South Fork. Melden ons aan, zijn en blijven de enige camper. In de zon zitten lezen, na het eten weer alles afgesloten in verband met de kou, ook hier zijn we op ca. 2500 meter! Zenden e-mails aan kinderen. Zetten foto's op de website.

Dag 19 : Maandag 16 april 2012

Van South Fork naar Mesa Verde NP (Colorado); 139 mijl gereden

Zijn ver voor 7 uur wakker en op. Gaan na het ontbijt e.d. nu eerst de schade papieren voor Road Bear in orde maken. Kost even wat tijd maar dan zijn we er ook vanaf. Lopen naar receptie om te vragen of zij dat kunnen faxen (gaat niet), maken wel een praatje. Jan zet de formulieren en de foto's op de e-mail naar Road Bear. Na het dumpen vertrekken we om 10 uur. Het is mooi weer, wel wat meer bewolking. Kort na vertrek rijdt Ellie de camper over de Wolf Creek pas (3000 meter) en hebben hier mooie uitzichten. De hele route over de weg 160 is mooi te noemen. Rijden op ons gemak, zoeken om te eten een rustige plek bij een kerk. Komen kwart voor vier bij Mesa Verde NP aan. Entree slechts 10 dollar en de camping **Morefield Campground** mogen we gratis gebruiken. De camping heeft helaas geen faciliteiten (die met faciliteiten is nog gesloten). Als we een plek hebben uitgezocht gaan we weer in de zon zitten lezen en genieten van de mooie omgeving. Na het avond eten een flinke wandeling gemaakt en voelen aan de ademhaling dat we op grote hoogte zijn. In de avond schrijft Jan het verslag en Ellie gaat schone lakens op het bed leggen.

Dag 20 : Dinsdag 17 april 2012

Blijven in Mesa Verde; 55 mijl gereden

Ondanks de hoogte (ca. 2400 m) is het vannacht niet koud geweest. Staan weer op tijd op. De zon schijnt praktisch de gehele dag. Na de koffie gaan we verder het park in. Onderweg genieten van de mooie uitzichten en bij Parkpoint lopen we naar het hoogste punt van het park, 2613 meter. De vergezichten zijn enorm tot wel 150 km! Bij het visitorcentrum schrijven we ons in voor de tour van 14 uur bij Cliff Palace. Rijden nu eerst naar Soda Canyon, drinken hier koffie en gaan wandelen. Aan het eind heb je mooie gezichten op en in de Soda Canyon. Na terugkomst eten we een boterham en trekken onze bergschoenen aan. Rijden daarna naar Cliff Palace. Moeten ons verzamelen op een soort plateau vanwaar je ook kan kijken naar de gebouwen onder de Cliff. Om precies twee uur gaan we met een groep en een gids naar beneden. Steile trappen en tussen grote stenen door. Vlak voor de bouwwerken verteld de gids over huizen zoals: de oven, opslag levensmiddelen, ontvangst ruimte en over de cultuur. Ondertussen nemen we veel foto's. Het is erg warm in de zon, ook omdat je stil staat om te luisteren. Via de anderen kant met eveneens smalle doorgangen van de stenen en een trap komen we hijgend boven. Het is ver over drieën als we naar de Mesa Top Loop rijden. Hier stoppen we en kijken we naar een Pithouse, overlook canyons, Sunpoint view (zien we de Cliff Palace aan de overzijde) en de Sun Temple. Hier nemen we een ijsje uit de vriezer. Rijden dan naar Spruce Tree House. Vanaf de parkeerplaats lopen we via een flink dalend pad naar de cliff woningen. Hier kunnen we ook via een ladder in een Kiva kijken. Nemen weer foto's en lopen het steile pad naar boven. Gaan ook nog even het museum in en kijken vooral de gemaakte diorama's. Het weer is een beetje omgeslagen en het is kwart voor zes dus besluiten we terug te gaan naar de camping en daar te gaan eten. Op de camping is "onze" plaats bezet en dus gaan we er schuin tegen over staan. Na het eten (het is te fris om buiten te zitten) lezen, foto's en het verslag gedaan.

Naast ons staat een stationcar met een penthouse op het dak, hier kunnen zij in slapen. Met een zeer smalle ladder langs de auto kan je naar boven lopen. Ze slapen toch maar in de auto. Bij de achterklep is de keuken gemaakt.

Dag 21 : Woensdag 18 april 2012**Van Mesa Verde naar Page (Arizona); 230 mijl gereden**

Zijn weer vroeg wakker en de zon is nog achter de bergen. Na de ochtend zaken gedaan te hebben vertrekken we om 9 uur. Ellie rijdt het eerste deel, in Cortez nog even tanken. Na Cortez rijden we weer een Indianengebied in en zien weer meteen grote casino's. Zelf nu het nog vroeg in de ochtend is, staan er al veel auto's bij het casino (ook auto's van werklieden!) We rijden grotendeels over weg 160 en gaat langs de 4 Corners. Dit is het enige punt in de VS waar 4 staten bij elkaar komen, Colorado, New Mexico, Utah en Arizona. Dit ligt in het Ute Indianen gebied die dan ook 3 dollar pp toegang vragen. Natuurlijk gaan we kijken. Nemen eerst nog koffie en lopen dan naar een mooi aangelegd tableau waarin de 4 staten zijn aangegeven. We nemen foto's voor anderen en laten foto's nemen als wij op het tableau staan. Verder lopen we langs de kraampjes met vooral sieraden. Ellie koopt een halsketting (met blauw van haar horloge) en haarstrengen voor Femke. Rijden over lange wegen door een fascinerend landschap met de meest vreemde vormen van gesteente. Onderweg eten we een broodje. In de middag is er meer bewolking en af en toe flinke windvlagen. We rijden pittig door en komen zo omstreeks 4 uur in Page. Op de camping **Page-Lake Powell Campground** blijkt dat Arizona geen zomertijd heeft en dus is het 3 uur! We bestellen voor 2 dagen een plaats en een tour naar de Antelope Canyon voor morgen 11.30 uur. Als de camper is aangesloten en de tanken zijn gevuld, trekken we onze korte broeken aan en gaan buiten zitten lezen en thee drinken. Het is hier zeker 25 gr! Na de thee gaan we gebruik maken van de laundry en draaien 2 wasmachines. Tegen zes uur (deze tijd) gaat Ellie de aardappelen koken en de sla klaar maken. In de avond (7 uur is zon onder) even de computer aan en koffie drinken. Dan gaat Ellie zwemmen en Jan gaat mee en gaat lezen.

Dag 22 : Donderdag 19 april 2012**Blijven in Page (Arizona); 0 mijl gereden**

Als we opstaan en de hemel bekijken beloofd het een mooie warme dag te worden. Op ons gemak alles gedaan en natuurlijk buiten koffie gedronken. Om 11 uur gaan we naar de receptie en als we aan komen lopen staat er al een auto klaar van de Antelope Canyon Tours klaar. We worden naar het stadje gebracht bij de office waar we betalen en een instapbewijs krijgen. Het is er behoorlijk druk en bij het instappen blijkt dat er wel 5 trucks (met achterop banken) gaan vertrekken. Wij zitten aan de buitenzijde. De trucks rijden met een behoorlijk vaartje naar buiten Page. Want net buiten Page begint het Navajo gebied waarin de Antelope Canyon ligt. Op het terrein zelf moeten de trucks nog behoorlijk eind door "zand" heen rijden! Vlak voor de Canyon stappen we allemaal uit en gaan lopend (in groepjes) de canyon in. Het is een smalle grillige doorgang in de rode steen massa. Er heeft vele jaren (eeuwen) water door heen gestroomd en heeft prachtige wanden uitgeslepen. Op zich is dit al mooi om te zien, maar als de zon op zijn hoogst staat straalt er op een beperkt aantal plaatsen een zonnestraal naar binnen die dan een geweldig mooi effect geeft. Het is daarom dat wij hebben gekozen voor de tour van 11.30 uur en wij dus, als de zon op zijn hoogst staat, in de canyon zijn! Onze begeleidster weet precies waar je de foto's moet nemen en doet dit dan ook voor. Het effect van de zonnestralen gaat snel voorbij en alle mensen willen het toch zien, dus is het wat druk met mensen in een betrekkelijk smalle doorgaande ruimte. We nemen veel foto's en als we de ander kant van de canyon bereikt hebben lopen we terug en zien dan al het verschil van de zon instraling. Dan weer terug naar Page. We zouden bij de camping afgezet worden maar de begeleidster vergeet dit toch en we rijden mee tot in de stad. Hiervandaan brengt een collega van haar ons alsnog naar de camping. Op de camping eerst gegeten (het is half twee) en daarna zitten lezen in de zon met ons scherm uit. In de middag gaan we samen naar het zwembad, Ellie eerst even in het grote bad (frisjes) en beide gaan wel in de whirlpool. Rest van de dag geluierd. Na het avondeten een ommetje lopen over de camping, foto's op de website gezet en wat e-mails verzonden.

Dag 23 : Vrijdag 20 april 2012**Van Page naar Glendale (Utah); 121 mijl gereden**

Wij zijn weer vroeg wakker en de hemel is nu al blauwer dan gisteren! Kwart voor negen hebben we al koffie gedronken en gaan we vertrekken. Rijden naar de Walmart en doen inkopen, tanken benzine en

rijden naar de Glen Canyon Dam van het Lake Powell. Hier stoppen we op de ruime parkeerplaats en nemen foto's van het meer en de dam. Drinken in de zeer warme zon koffie. Rijden nu in één keer door naar Pink Sand Dunes nabij Kanab in Utah. Helaas is in dit Statepark de camping vol, maar we kunnen wel parkeren en gaan wandelen. Nemen eerst de situatie in ogenschouw en kijken uit over een mooi landschap van rood getinte zandduinen met wat begroeiing erop. Er achter liggen echte zandduinen, hier mag je ook met kleine 4 wiel motors in crossen. Gaan nu eerst eten en na het eten doen we onze slippers aan. Allebei een flesje water mee want de temperatuur is er hoog. Vanaf de parkeerplaats gaan we een asfaltpad op tot een soort uitkijkpost en hiervandaan lopen we door het zand. Het zand is behoorlijk warm, het lijkt of je 2 stappen vooruit en 1 achteruit maakt. Lopen toch tot op één van de hoogste punten. Om ons heen rijden soms de motor karretjes. Ook terug is het zwaar lopen, in het zand en de warmte, maar in een mooie omgeving, is het leuk om dit gedaan te hebben. Spreken nog een paar jongeren en een ouder echtpaar uit Canada die we erop wijzen om water mee te nemen. Tegen half vier rijden we weg naar de weg 89 en richting Bryce Park. Ellie had al uitgezocht dat bij Glendale een kleine camping is, **Bauer's Canyon Ranch**. We kunnen hier terecht. Even lekker nog een uurtje in de zon gezeten. Na het avondeten maken we een ommetje door het dorpje. Er zijn enkele nieuwe huizen, maar veel is verlaten of in slechte staat. Na zonsondergang afwassen, verslag maken en foto's uitzoeken.

Dag 24 : Zaterdag 21 april 2012

Van Glendale naar Bryce NP (Utah); 53 mijl gereden

Het beloofd wederom een mooi weer dag te worden, blauwe lucht! Voor negen uur zijn we op weg en de afstand naar het Bryce park is nog geen 60 mijl. Op zich een mooie rustige rit met nog weinig verkeer. Bij de ingang van het Bryce NP hoeven wij niets te betalen, deze week zijn de toegangen tot de NP vrij. Kiezen ditmaal voor de **Sunset camping** en kiezen een plaats uit. Ellie gaat koffie zetten en Jan gaat betalen via een envelopje. Gaan nog een klein uurtje in de zon zitten lezen en gaan dan vroeg lunchen. Rugzakjes klaar maken en tegen half één zijn we op pad en lopen eerst naar het Sunset point en dan via de Rim naar het Sunrise point. Hier dalen we af naar de Queens Gardens. Een vrij steil maar gemakkelijk pad naar beneden. Nemen foto's en genieten van de uitzichten, spreken nog even met iemand waarvan haar moeder oorspronkelijk uit Friesland kwam. In de Queens Garden eten we een krentenbroodje. Het is behoorlijk warm (de zon schijnt volop zonder een wolkje aan de hemel) ondanks dat wij hier op ca. 2400 meter hoogte zitten. We volgen verder een pad naar de Navajo-loop, nu dit loopt ongeveer horizontaal en er staan flink wat bomen, de vreemd gevormde rotsen torenen hoog boven ons uit. Bij het begin van de Navajo-loop nemen we ons yoghurtje. Na de rustpauze nemen de Wallstreet zijde van de Navajo-loop, maar we komen niet ver, we worden gewaarschuwd dat het pad verderop is afgesloten. Maken nog een praatje met een andere groep wandelaars die wel gaan proberen door te lopen. Wij keren om en gaan via de "gewone" kant van de Navajo-loop naar boven. Het is een behoorlijk klim en we moeten regelmatig even stil staan. Jan meent dat het pad wel wat aangepast is ten opzichte van de vorige keer dat wij hier waren. We komen (niet echt vermoeid) boven bij het Sunset Point. De ander groep is ook boven, het pad Wallstreet was wegens sneeuw en ijs afgezet, maar dat was inmiddels gesmolten. Omdat de zure snoepjes van Ellie bijna op zijn lopen we toch nog even (20 min) naar de General Store op het andere camping terrein. Kopen hier e.e.a. en een ijsje. Tot slot lopen we terug naar de camper. Al met al ca. 4 uur onderweg geweest. Voor het eten even wat drinken en bij komen. Na het avondeten lopen we weer naar het Sunset Point en nemen we foto's van de laatste zonnestralen op de bergen van Bryce park. Lopen nog een rondje over de camping alvorens binnen te blijven.

Dag 25 : Zondag 22 april 2012

Van Bryce NP naar Valley of Fire (Nevada); 219 mijl gereden

Al weer een mooie dag met volop zon! Kwart voor negen is de koffie op en vertrekken we, we stoppen net na de ingang van Bryce Park voor benzine en we gaan even in de winkel kijken voor de 2 jongens. Slagen hier niet om iets te kopen. Rijden door tot in de Red Canyon en stoppen hier voor foto's (lopen een stukje de berg op) en koffie. Nu gaat Ellie rijden, de weg van gisteren een stuk terug rijden om

dan af te slaan op weg 26. Maar hier zien we een bord met knipperlichten staan die verteld dat deze weg na 12 mijl is afgesloten. We stoppen aan de kant en zoeken uit hoe nu verder. Geheel terug gaan voelen we niet voor, dus kiezen voor de weg door het Zion NP en rijden we verder terug op de weg van gisteren tot de afslag naar Zion NP. Nu weten we dat we in het Zion Park door een tunnel heen moeten waar voor betaald moeten. Bij de ingang behoeven we voor de toegang niets te betalen (zie zaterdag) maar voor de tunnel wel, 15 dollar. Rijden via een mooie zigzag weg en zien een geheel andere omgevingsnatuur dan we weten van het Zion na de tunnels. De eerste tunnel kunnen we gewoon doorheen. Voor de tweede tunnel moeten we wachten. Deze tunnel is smaller en lager, met RV's als de onze laten zij de tunnel steeds van één kant tegelijk door rijden (kunnen we in het midden rijden). Al met al is het nauwelijks oponthoud. Na de tunnel stoppen we op een parkeerplaats en genieten met een broodje van de natuur. Nu neemt Jan weer het stuur over en rijdt in één keer (er waren ook geen parkeerplekken), via de I-15 naar de Valley of Fire. Het is wel even door zetten maar dan zijn we ook wat vroeger op de plaats van bestemming. Als we van de I-15 af zijn en weer door een dorpje rijden zien we dat het 107 gr F (ruim 40 gr C.) is! Nu zal dit wel wat afwijken maar het is wel ongelofelijk warm (volgens een man in/van het park boven de 100 gr F, hetgeen voor nu abnormaal heet is). Eenmaal op het campingterrein **Atlal** zijn zoeken we een plek met elektra (om de airco te kunnen gebruiken!). Sluiten alles aan en gaan buiten, uit de zon, wat drinken en lezen. Om zes uur gaat Ellie met het eten beginnen, binnen is het nu wat koeler. We eten binnen en na het eten maken we een praatje met de burens. In het donker lopen we een rondje over de camping. Jan gaat verslag doen en Ellie gaat afwassen.

Dag 26 : Maandag 23 april 2012

Van Valley of Fire naar Death Valley (California); 216 mijl gereden

Staan om 6 uur op om de zonsopkomst op de bergen te zien. Helaas gaat het ditmaal anders dan de vorige maal in oktober. De zon komt nu meer van de vlakke af en geeft een minder vlammen effect. Na het ontbijt maken we nog een praatje met de burens. Jan geeft nog wat folders en ons visite kaartje (wij ontvangen ook hun kaartje). Het is al erg warm en dat blijft de hele dag. Kwart voor elf vertrekken we en gaan eerst nog even dumpen. Via de westzijde rijden we naar I-15 en naar Las Vegas. Nabij Las Vegas gaan we naar een MacDonalld om even foto's op de website te zetten en de e-mail te lezen. We nemen een milkshake en een apple-pie. Ook tanken we onze tank vol. Nu verder door Las Vegas en gaan de weg 95 noord op. Een brede weg met steeds minder verkeer en gaan door een "woestijn" landschap. Nabij een militaire basis maar langs de weg stoppen we even om wat te drinken en om nog brood en melk te kopen. We besluiten om ons plan iets aan te passen en nu eerst bij Furnace Creek te overnachten (dat is wat dichterbij, mede gelet op de tijd). Het zijn lange wegen (en soms wat saaie wegen). Bij de betaalauto van de het park blijkt dat de toegang Free is. Bij het Zabriskie punt stoppen we voor foto's. Het is erg warm als we uitstappen en ook staat er af en toe een stevige warme wind. Het zicht over de Death Valley is niet helder door de verstuivingen. We rijden naar de Texas campground (de andere is in onderhoud) en na een rondje blijkt dat er nog niemand is en Jan wil liever met deze hitte (boven de 100 gr F.) wel elektro hebben voor de airco. Rijden naar de camping bij het hotel, hier blijken alle plaatsen (16) bezet te zijn. Het is inmiddels half vijf. Besluiten door te rijden tot Stovepipe Wells en hier te overnachten achter de General Store (met E). Half uurtje later checken we in bij **Stovepipe Wells** en nu blijkt dat de RV plaatsen full hooke up zijn en dat wij gebruik mogen maken van het buiten zwembad. Als de camper is aangesloten en de airco draait nemen we wat te eten (yoghurt) en gaan daarna zwemmen. Het is inmiddels zes uur geworden en de temperatuur in de schaduw is nog steeds 100 gr F. Het zwemwater voelt lekker aan. Na een aantal baantjes gezwommen te hebben kleden we ons aan en gaan naar het restaurant. Een onogenlijk gebouw van buiten en op zich leuk van binnen. Ellie neemt wijn en rib, Jan neemt bier en BBQ kip. Weer in de camper koffie gedronken en verslag en lezen.

Dag 27 : Dinsdag 24 april 2012

Van Death Valley (Stove Pipe Well) naar Death Valley (Panamint Springs Resort); 129 mijl gereden

Ondanks dat de hele nacht de airco (op een lage stand) heeft gedraaid hebben wij goed geslapen. We zijn weer om zes uur wakker maar blijven nu wel nog een half uurtje langer liggen. De wind is duidelijk minder geworden, ook lijkt het iets minder warm te zijn. Half negen checken we uit en rijden naar de Mesquite Flat Sand Dunes. Hier gaan we wandelen door de nog laag staande zon vallen er mooie schaduwen. Weer een geheel ander zand gebied, door de wind van gisteren zijn de duinen weer mooi "schoon van oude sporen". Nu kunnen we goed zien waar hagedisjes e.d. hebben gelopen. We lopen een stuk de duinen in maar naar een hoge top lopen zit er niet in, de temperatuur is zeker 35 gr. Hierna rijden we in één keer (ruim 40 mijl) door naar de Ubehebe Crater. Hier drinken we eerst onze tweede koffie met een Pie. Het waait hier stevig en ook er is veel bewolking gekomen. Het is nu door die wind en bewolking wel een stuk aangenamer in temperatuur geworden. We klimmen via een breed steentjes pad naar boven en lopen langs de kraterrand naar een hoog punt, lopen wel door los zwart grind. Het laatste steile stuk gaat zwaar. Nu zien we hier een kleinere krater liggen, waar je op de bovenrand rondom kan lopen. Dat gaan we doen, de rand is hier en daar wel wat smal, maar leuk om te doen. Ook heb je hiervandaan mooie uitzichten (helaas door de bewolking wat donkerder). Al met al zijn we uurtje bezig. Daarna rijden we op ons gemak naar Scottys Castle. Het laatste stuk van de weg is wel wat smal maar er zijn gelukkig weinig auto's op de weg. Bij Scottys Castle parkeren we op het RV deel. Maken een broodje klaar en gaan buiten in de zon zitten eten. Ondertussen horen we de "Big Ben" slaan en hebben we uitzicht naar het terrein. In de folder lezen we dat er een self-made tour is over het terrein. We kopen een klein boekje bij het visitorcenter en lopen de aangegeven route. Het is natuurlijk idioot wat er hier is gebouwd, maar wel leuk om allemaal te zien, zoals de torens, het grote zwembad, verzameling auto's, zonnepanelen, het powerhouse. Het gaat te ver om te beschrijven wat we zien maar we eindigen op de heuvel bij het graf van Scotty. De lucht is wel geheel dicht getrokken en staat er af en toe een stevige wind. Bij de camper rusten we even uit met een ijsje. Ellie rijdt geheel terug naar de parkeerplaats bij de duinen en hier gaan we even buiten zitten met een glaasje fris. Hier is het voelbaar warmer (weer dicht bij de 100 gr F) dan bij Scottys Castle. We stoppen nog even bij Stove Pipe om in de General Store te kijken (niets gekocht) en rijden vervolgens door naar **Panamint Springs Resort** (half zes). Even wat drinken en lezen alvorens Ellie het eten klaar maakt. Eten buiten aan de bank. Na het donker worden blijven we buiten zitten lezen. Jan maakt verslag.

Dag 28 : Woensdag 25 april 2012

Van Death Valley naar Red Rock Canyon State Park (California); 112 mijl gereden

Het is een bewolkte dag met af en toe wat zon. De temperatuur is zeker een stuk gezakt, het is aangenaam warm. Kalm aan gedaan, afgewassen en 2 x koffie, Ellie geeft onze bon voor ijs en al enige blikjes weg aan een echtpaar op de camping met een tent. De man blijkt coeliakie te hebben! Na het tanken rijden we het park uit over een flinke pas met vele bochten. Nemen onderweg wat foto's en rijden naar Ochala (waar we vroeger op een camping hebben gestaan). Het zijn allemaal lange rechte wegen, het lijkt niet snel te gaan, je verliest je gevoel voor afstanden. Bij Ochala komen we meteen op een wat drukker weg die later overgaat in 4 baans weg. Bij een Rest Area gaan we eten en kunnen toch in de zon zitten. Ellie had wat gevonden, zij wil liever in het **Red Rock Canyon State Park** (zo'n 25 mijl boven Mojave) gaan staan. Als we hier aankomen zijn er al regelmatig grote donker wolken (maar droog). Het blijkt een mooi groot park met zeer ruime plekken, er zijn slechts enkele medebezoekers. Als de camper net staat komt de ranger geld ophalen. Drinken eerst thee in de zon en genieten van de uitzichten. Daarna maken we een rondwandeling over campingterrein, het is een enorm oppervlakte. Maken een praatje met de burens en kijken vooral naar de vreemde bergen waar we langs lopen. Hoewel het steeds wat dreigend is, gaat het iets regenen als we buiten zitten te eten, het toetje eten we binnen. Daarna wel weer buiten koffie gedronken, er waait wel een frisser windje dan we al paar dagen gewend waren.

Dag 29 : Donderdag 26 april 2012

Van Red Rock Canyon State Park naar Malibu (California); 136 mijl gereden

Het weer ziet er aardig uit en wij kunnen in principe hier tot 12 uur in het park blijven staan. Ellie gaat alvast wat in de koffers inpakken want de koffers kunnen hier zo fijn buiten op de tafel worden

gezet. Toch vertrekken we om kwart over elf van deze mooie camping en storten ons in het drukke verkeer van Los Angeles en omgeving. Wat is het hier druk! De wegen liggen tussen en over de heuvels heen en zijn soms 2x6 baans. Vooral het laatste stuk over weg 101 is bijzonder druk en moeten we soms "duwen" om ergens af te kunnen slaan (zeer vervelend!). Maar we komen uiteindelijk op de Malibu Canyon Road die naar de kustweg leidt. De campground **Malibu Beach RV Park** (kennen we van een vorige reis) is nu snel bereikt. We kiezen voor een plek boven op de heuvels met uitzicht op de oceaan. Het inparkeren ging wat lastig maar is toch gelukt. Na wat gedronken te hebben maken we een wandeling naar en op het strand. Na het avondeten gaan we de koffers verder vullen en beginnen we met het opruimen van de camper.

Dag 30 : Vrijdag 27 april 2012**Van Malibu naar Los Angeles; 16 mijl gereden (de gehele reis 3813 mijl = ruim 6100 km)**

Staan om zes uur op, ontbijten en ruimen de laatste spullen op, maken de camper schoon. Drinken in de zon onze koffie en gaan tegen 9 uur op weg om de camper in te gaan leveren. Gaan weer via de Malibu Canyon Road naar Agoura Hills. Gaan eerst de benzine tank en de gastank (laten) vullen. Even later zijn we bij de locatie van Road Bear. Hier worden we geholpen door de zelfde man (Victor) als die we hadden in Middlebury. Met het overnemen van de camper zijn geen problemen. Wel is er veel belangstelling voor de ruitbreuk en spiegel. De man die dit behandelde is wat nors en niet vriendelijk. Na een paar keer vragen aan ons en zijn collega (die ook erg stug is) gaat Jan zijn laptop halen en gaat de man naar achteren en als hij terug komt heeft hij de e-mail gelezen en de foto's gezien. Nu wordt de rekening opgemaakt en naar betaald te hebben voegen wij ons bij de andere reizigers. Tegen 11 uur worden we met een busje (met 4 andere reizigers) naar ons hotel Four Points in LA gebracht. Bij het hotel vragen we om een kamer met Kingsize bed, die wij ook krijgen. Op de kamer nemen we wat te drinken en besluiten rustig aan te doen en bij het zwembad te gaan zitten in de zon. Ellie gaat natuurlijk wel een paar baantjes zwemmen. Aan het eind van de middag gaan we een stuk wandelen langs de grote hotels en gebouwen. Terug in het hotel gaan we bij de bar eten. In de avond op de kamer de laatste foto's op de website gezet en de koffers definitief in gepakt.

Dag 31/32 : Zaterdag 28 / Zondag 29 april 2012**Van Los Angeles naar Velsersbroek**

5 uur opgestaan, ontbijt, douchen e.d. Om 10 voor zeven gaan we met het shuttle busje naar het vliegveld. Om onze koffers te laten inchecken moeten we in de rij wachten, na een klein half uurtje hebben we ingecheckt en zijn we de koffers kwijt. Nu nog door de security en dan kunnen we op ons gemak naar de gate lopen. Het vliegtuig naar Houston blijkt een vertraging te hebben van ca. 20 min. Nu hebben wij in Houston maar 45 min om over te stappen en met 20 min. eraf blijft er weinig tijd over! Wij sms-en even naar Remco dat we wellicht niet op tijd aankomen. Eenmaal in het vliegtuig naar Houston blijkt dat dat de vlucht iets sneller gaat. En in Houston proberen we snel uit te stappen en lopen we erg snel naar de gate voor de vlucht naar Amsterdam. Hier is de instaprocedure net gestart en zijn we dus op tijd (sms naar Remco gezonden). De vlucht naar Amsterdam verloopt voorspoedig, het is nieuw vliegtuig met mooie grote beeldschermen. Het eten is wat aan de magere kant, maar vooruit we verhongeren niet.

Tegen half negen in de zondagochtend zijn we geland en achter het glas bij de bagage afhaalruimte zien we Remco en Timo op ons wachten om ons naar huis te brengen!

Het was wederom een mooie reis met duinen, een snuifje cultuur, sneeuw, vriendelijke mensen, hitte, wind en koude nachten maar vooral hebben wij genoten van de prachtige natuur.